

være muligt at lade den indtraadte Forhøjelse af Rugbrødsprisen virke i fuldt Omfang, hvilket ogsaa i nogen Grad vilde have forrykket det Prisgrundlag, der var til Stede ved Pristalsreguleringens Bortfald for Arbejdsløningerne, og ved Lov af 23. September 1940 tilvejebragtes der Hjemmel til at yde et Statstilskud paa 24 Øre pr. 4 kg Brød, hvorved det blev muligjort at nedsætte Prisen paa et 4 kg Rugbrød til 1,21 Kr. (1,20). Efter at Priskontrolraadet paa Grundlag af Forhandlinger med den danske Bagerstands Fællesorganisation havde anerkendt, at Bagerne havde Ret til en Forhøjelse af Rugbrødsprisen paa 4 Øre pr. 4 kg Brød, forhøjedes Statstilskuddet fra 24 Øre til 28 Øre pr. 4 kg Brød ved Lov af 8. September 1941.

Efter Undersøgelse gennem Priskontrolraadet godkendte Handelsministeriet i Februar 1942, at Møllerne som Følge af forøgede Omkostninger atter havde et berettiget Krav paa visse Forhøjelser af Melpriserne. For at undgaa Prisforhøjelse overfor Forbrugerne blev det nødvendige Beløb med Tilslutning fra Finansministeriet og Folketingets Finansudvalg udredet af Brødkorns-Kontorets Overskud, jfr. nedenfor.

Efter de foreliggende Oplysninger om Udsigterne for Hvedehøsten i indeværende Aar maa det paaregnes, at Hvedemel og -brød udgaa af den almindelige Rationering, og at de Afgiftsbeløb, der vil indkomme ved Formaling af Hvede i Høstaaret 1942—43, vil blive yderst ringe. Paa indeværende Tidspunkt er det ikke muligt blot tilnærmelsesvis at skønne over eventuelle Afgiftsbeløbs Størrelse, men det maa paaregnes, at Udgifterne ved Nedbringelse af Prisen paa Rugbrød og Sigtebrød i alt væsentligt maa bæres af Statskassen.

Den samlede Formaling af Korn til Mel i Høstaaret 1941—42 kan anslaaes til ca. 400 000 t, hvoraf ca. 150 000 t medgaaer til Fremstillingen af groft og halvsigtet Rugmel, ca. 90 000 t til Fremstillingen af Sigtemel og ca. 160 000 t til Fremstillingen af Hvedemel.

Antager man, at Forbruget af Korn til Mel i Høstaaret 1942—43 bliver omtrent som i Høstaaret 1941—42, og at Forbruget af Hvedemel flyttes over til Sigtemel, og gaar man ud fra, at de nuværende Priser paa Rugbrød og Sigtebrød kan opretholdes med de Tilskud, der for Tiden ydes, jfr. Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 30. April 1942 om Maksimalpris paa Klid, Afgift paa Hvede og Hvedemel samt Iblandingstvang og Tilskud ved Formaling af Rug

med Tillæg af 9. Maj 1942, vil Regnskabet i det kommende Høstaar stille sig saaledes:

150 000 t Korn til groft og halvsigtet Mel,	Tilskud Kr. 19,95 pr. hkg. ca. 30 Mill. Kr.
250 000 t Korn til Sigtemel,	Tilskud Kr. 0,90 pr. hkg. ca. 2 — —
Samlet Tilskud.....	ca. 32 Mill. Kr.

Imidlertid maa det formentlig paaregnes, at Forbruget af groft og halvsigtet Rugmel stiger noget, og i saa Fald vil Udgifterne til Tilskuddet blive tilsvarende forøget. Hvis der i Stedet for 150 000 t bliver anvendt 200 000 t til groft og halvsigtet Mel, vil det samlede Tilskudsbeløb vokse med ca. 10 Mill. Kr., altsaa til ca. 42 Mill. Kr.

Til delvis Dækning af fornævnte Beløb vil kunne anvendes det Beløb af 9 945 000 Kr., der er opført paa § 26 II. F. 24 paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1941—42 som Overskud ved Brødkornsordningen, jfr. nedenfor.

Ved Kornloven for 1940—41 indgik Brødkorns-Kontoret som et Led i Administrationen, jfr. Lovens § 10, og samtlige med Kontorets Drift forbundne Indtægter og Udgifter skulde henholdsvis tilfalde eller afholdes af Statskassen.

Ifølge Kornlovens § 7 skulde Kornloven — bortset fra Administrationsomkostninger — hvile i sig selv. Ved Ordningens Tilrettelæggelse tilstræbte man en Ordning, hvorved det var muligt, uanset de i Høstaarets Løb paaløbende Udgifter som f. Eks. til Lagring og Tørring, at holde samme Maksimalpris paa Mel hele Aaret igennem, hvorhos man tilstræbte, at Brødkorn i størst muligt Omfang skulde indgaa direkte til Møllerne, hvor det opbevaredes bedst og med mindst Udgift for Staten.

Til Gennemførelse af denne Ordning paalagde man Møllerne at indbetale en Afgift til en Reguleringskonto i Brødkorns-Kontoret, hvorom nærmere henvises til Landbrugsministeriets Bekendtgørelser af 3. August 1940 og 10. Juli 1941, Kap. III. Omkostningerne ved Ordningen har været mindre end oprindelig anslaaet, hvilket for Tiden indtil 1. April 1942 antages at bevirke et Overskud paa fornævnte 9 945 000 Kr.

Da der ikke er foretaget væsentlige Ændringer i Møllernes Indbetalinger til Brødkorns-Kontoret, maa der ogsaa fremtidig forventes et „Overskud“ i Brødkorns-Kontoret, og ogsaa dette Overskud vil kunne anvendes til Nedbringelse af Statens Udgift. I Parentes bemærkes, at der af